

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 44. Archiepiscopi Parisiensis iudicium in hac causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. lamentum devolvit, a quo etiam die
 A. C. 1671. duodecima Februarii Anno hujus se-
 culi quinquagesimo secundo obtinuit,
 ut ambo Benedictini verba illa, que
 bus Naudæus perfidiæ insinulabatur
 expungere jubereñtur, simulque libe-
 sub nomine Joannis Gerseni imprimi
 prohiberetur: cum ergo jam antea Be-
 chelius quoque, etsi P. Sirmondus tum
 maximi in Francia nominis Jesuita, Co-
 dicem ante Kempensis tempora scri-
 ptum produxisset, librum tamen multo
 addito Authoris nomine imprimi pre-
 cepisset, Parisienses Canonici victoriani
 canere cæperunt, atque inter eos De-
 nosius præter totius controversiæ resolu-
 tionem librum edidit, cui titulus
Triumphus Thomæ de Kempis. Ab
 Delfau Benedictinus, & Laynoyus con-
 festim oppositis dissertationibus
 illis palmam e manibus eripere
 laborarunt.

§. XLIV.

*Archiepiscopi Parisiensis judicium
 hac causa.*

Le Cerf Bibl. Hist. crit. Mabil. in animad. ad Kemp. vind. num. 6. Interim Benedictini vetustissimos
 decim Codices manuscriptos con-
 gesserunt, atque inter eos etiam Pod-
 lironensem & Biscianum, quos Nau-
 dæus depravatos censebat, præter Co-
 dicem

dicem Abbatiae ad S. Udalricum Au-
 gustae scriptum Anno 1437. Weingar-
 tensem die Anno 1433. & duos Melli-
 censes de Anno 1434. & 1421. qui om-
 nes Codices ante Codicem Antverpien-
 sem ab ipso Thoma de Kempen con-
 scriptum manu exarati erant (*): Hos
 igitur omnes Benedictini Francisco Har-
 laeo Parisiensi Archiepiscopo examinan-
 dos hoc anno tradiderunt. Hic ergo
 mox Carolo de Cointe Congregationis
 Oratorii Presbytero, Faureo, Viono,
 D'Herualio, Valesio, Baluzio, Cang-
 neo, & Coteliero Viris in arte critica
 doctissimis juxta ac versatissimis trede-
 cim Codices manuscriptos, in quibus
 opusculum de imitatione continebatur,
 die decima quarta Augusti, tradidit,
 ut desuper suum quisque judicium fer-
 rent. Hi ergo post maturum ac dili-
 gens examen testati sunt, Codices a
 Naudæo in dubium vocatos esse om-
 nino genuinos, atque ante annos du-
 centos, scriptos, ceteros quoque, qui
 Joannis Gerseni nomen exhibent, ab
 O o 5 omni

(*) Exstat etiam Codex Lovaniensis ab eo-
 dem V. Thoma exaratus, cum autem nullam
 habeat adscriptam notam anni, dubium ma-
 net, an non forte hic idem Thomas hunc li-
 brum e vetustiore Codice descripserit, non
 autem ipse composuerit.

Sæc. XVII. A. C. 1671. omni falsitate esse immunes, quorum
 A. C. 1671. judicium Parisiensis Archiepiscopus
 sua quoque auctoritate confirmavit, quocirca Benedictini iterato prælo Pa-
 risiis opusculum de imitatione sub no-
 mine *Joannis Gersen de Canabaco O. S. Benedicti Abbatis Vercellensis* tempore
 post anno excudi curarunt, simulque
 Slusianum Codicem, qui Joannis Gersenii nomen præseferbat, obtulerunt, quem pariter Parisienses Critici præ-
 fato anno die vigesima tertia Augusti
 satis vetustum censuerunt: cum vero
 Canonici regulares anno hujus sæculi
 octogesimo primo die quarta Martii alios
 Codices præfatis criticis deferrent, hæc
 que illorum auctoritatem solemniter
 monio confirmassent, Benedictini Archiepiscopum rursus interpellarunt, ut
 tumque effecere, ut peritissimi hi Critici consonum priori testimonium dede-
 rint. Sexto post anno die vigesima
 octava Julii Mabillonius ex Italia reversus, secum tres alios Codices, atque
 inter eos Aronensem ab Andrea Majorano Genua Aronam delatum, atque in
 Sæculum XV. scriptum prælaudatum Parisiensibus Criticis tradidit, qui hæc
 Codices ab omni depravationis suspitione absolverunt, & Aronensem hæc
 inferiorem esse trecentis annis pronuntiarunt. Pariter Edmundus Martenius

Benedictinus Congregationis S. Mauri Sæc. XVII. A.C. 1671.
 alios duos MS. Codices Gerfenii nomine insignitos, ac post annum 1420. scriptos protulit; quocirca Parisiensium Criticorum judicio eodem anno die octava Julii res in favorem PP. Benedictinorum comprobata est, nullatenus tamen finita; Canonici enim Regulares, pluresque alii pro Thoma pugnantibus haud infirmis rationibus demonstrarunt, Codices ab adversa parte productos vel librariorum incuria, vel aliorum fraude corruptos fuisse, & antiquissimos Codices ab omni depravationis crimine immunes, præcipue Kirchemianum de Anno 1425. & Augustanos in Abbatiis ad S. Crucem & S. Georgium necnon in ejusdem Urbis Bibliotheca asservatos opposuerunt: Attamen hæc controversia præcipue in Germania sæculo decimo octavo rursus maximo partium ardore, exiguo autem utilitatis, veritatisque emolumento agitata fuisset, nisi uterque sacer Ordo, sicut præcepta in aureo hoc libro contenta exequendi palmam sibi vendicare nititur, ita etiam ardentem eorum Auctorem suis annumerandi gloriam simul adhucdum æmularetur: Ceterum Clem. XIV. Papa in suis epistolis, si tamen ipsius sunt, hujus aurei libri auctorem nec Thomam Germanum, nec aliquem Gal-

Sæc. XVII. Gallum fuisse autumat, eoquod in
A. C. 1671. cap. 5. l. 4. dicatur, quod *Sacerdos* ha-

Clem. XIV.
Epist. 12.
part. 1. p. 50.
epist. 85.
pag. 149.

beat ante se & retro *Dominicæ Crucis* in
gnum in casula, cum tamen constat
quod apud Gallos duntaxat in tempore
Crucis imago depicta reperitur: hunc
ergo librum ab Italo conscriptum, et
liusque Auctorem esse Gerfenem Ves-
cellensem Abbatem existimat: nomi-
me etiam Parisiensis Curia hunc librum
nullo apposito Auctoris nomine excu-
curavit, ne alterutri parti accessisse vi-
deatur.

§. XLV.

Patris Quesneli reflexiones morales.

Expl. Apol.
des sent. du
Quesn. p. 20.
Niceron t. 18
erud. p. 387.
Calmet Hist.
Univ. t. 17.
l. 157. §. 68.
pag. 567.
P. Honoré
Carme Dech.
observat.
dogm. sect. 4.
§. 2.

Nondum grave vulnus, quod quo-
rumdam Præsulum Gallorum per-
tinacia Ecclesiæ inflixerat, præterea
Clementis X. pace obductum erat, cum
illius cicatricem Paschasius Quesnellus
hoc anno rursus refricaret novo suo Te-
stamento Gallice reddito, & reflexio-
bus in quatuor Evangelistas illustratis.
Hæc enim cum Montensi nuper edita
nata fere conspirabat, nisi quod, ut
Montensis a vulgata discrepat, Ques-
nellus verba ad Vulgatæ normam in-
flexerit, nihilque de græcis textibus
immiscuerit, ne sibi negotium facili-
ret, uti ipsemet Quesnellus in sua ad-
Cle